

2. Samuel 16

Septuaginta (LXX)

1 καὶ δαυιδ παρῆλθεν βραχύ τι ἀπὸ τῆς ροῶς καὶ ἴδοὺ σιβα τὸ παιδάριον μεμφιβοσθε εἰς ἀπαντήν αὐτοῦ καὶ ζεῦγος ὅνων ἐπισεσαγμένων καὶ ἐπ' αὐτοῖς διακόσιοι ἄρτοι καὶ ἑκατὸν σταφίδες καὶ ἑκατὸν φοίνικες καὶ νεβελ οἶνου

2 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς σιβα τί ταῦτα σοι καὶ εἶπεν σιβα τὰ ὑποζύγια τῇ οἰκίᾳ τοῦ βασιλέως τοῦ ἐπικαθῆσθαι καὶ οἱ ἄρτοι καὶ οἱ φοίνικες εἰς βρῶσιν τοῖς παιδαρίοις καὶ ὁ οἶνος πιεῖν τοῖς ἐκλελυμένοις ἐν τῇ ἐρήμῳ

3 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς καὶ ποῦ ὁ οἶνος τοῦ κυρίου σου καὶ εἶπεν σιβα πρὸς τὸν βασιλέα ἴδοὺ κάθηται ἐν ιερουσαλημ ὅτι εἶπεν σήμερον ἐπιστρέψουσίν μοι ὁ οἶκος ισραὴλ τὴν βασιλείαν τοῦ πατρός μου

4 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ σιβα ἴδοὺ σοὶ πάντα ὅσα ἔστιν τῷ μεμφιβοσθε καὶ εἶπεν σιβα προσκυνήσας εὔροιμι χάριν ἐν δοφθαλμοῖς σου κύριέ μου βασιλεῦ

5 καὶ ἤλθεν ὁ βασιλεὺς δαυιδ ἔως βαουριμ καὶ ἴδοὺ ἐκεῖθεν ἀνὴρ ἐξεπορεύετο ἐκ συγγενείας οἴκου σαουλ καὶ ὄνομα αὐτῷ σεμεῖ οἶνος γηρα ἐξῆλθεν ἐκπορευόμενος καὶ καταρώμενος

6 καὶ λιθάζων ἐν λίθοις τὸν δαυιδ καὶ πάντας τοὺς παῖδας τοῦ βασιλέως δαυιδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἦν καὶ πάντες οἱ δυνατοὶ ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων τοῦ βασιλέως

7 καὶ οὕτως ἔλεγεν σεμεῖ ἐν τῷ καταρᾶσθαι αὐτὸν ἐξελθε ἐξελθε ἀνὴρ αἵματων καὶ ἀνὴρ ὁ παράνομος

8 ἐπέστρεψεν ἐπὶ σὲ κύριος πάντα τὰ αἷματα τοῦ οἴκου σαουλ ὅτι ἐβασίλευσας ἀντ' αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν κύριος τὴν βασιλείαν ἐν χειρὶ αβεσσαλωμ τοῦ οἴνου σου καὶ ἴδοὺ σὺ ἐν τῇ κακίᾳ σου ὅτι ἀνὴρ αἵματων σὺ

9 καὶ εἶπεν αβεσσα οἴνος σαρουιας πρὸς τὸν βασιλέα ἵνα τί καταρᾶται ὁ κύων ὁ τεθνηκὼς οὗτος τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα διαβίσομαι δὴ καὶ ἀφελῶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ

10 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τί ἐμοὶ καὶ ὑμῖν οἴνοι σαρουιας ἀφετε αὐτὸν καὶ οὕτως καταράσθω ὅτι κύριος εἶπεν αὐτῷ καταρᾶσθαι τὸν δαυιδ καὶ τίς ἐρεῖ ὡς τί ἐποίησας οὕτως

11 καὶ εἶπεν δαυιδ πρὸς αβεσσα καὶ πρὸς πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ ἴδοὺ ὁ οἴνος μου ὁ ἐξελθὼν ἐκ τῆς κοιλίας μου ζητεῖ τὴν ψυχήν μου καὶ προσέτι νῦν ὁ οἴνος τοῦ ιεμνι ἀφετε αὐτὸν καταρᾶσθαι ὅτι εἶπεν αὐτῷ κύριος

12 εἰ πως ἴδοι κύριος ἐν τῇ ταπεινώσει μου καὶ ἐπιστρέψει μοι ἀγαθὰ ἀντὶ τῆς κατάρας αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ

13 καὶ ἐπορεύθη δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ σεμεῖ ἐπορεύετο ἐκ πλευρᾶς τοῦ ὅρους ἐχόμενα αὐτοῦ πορευόμενος καὶ καταρώμενος καὶ λιθάζων ἐν λίθοις ἐκ πλαγίων αὐτοῦ καὶ τῷ χοὶ πάσσων

14 καὶ ἤλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐκλελυμένοι καὶ ἀνέψυξαν ἐκεῖ

15 καὶ αβεσσαλωμ καὶ πᾶς ἀνὴρ ισραὴλ εἰσῆλθον εἰς ιερουσαλημ καὶ αχιτοφελ μετ' αὐτοῦ

16 καὶ ἐγενήθη ἡνίκα ἤλθεν χουσι ὁ αρχι ἑταῖρος δαυιδ πρὸς αβεσσαλωμ καὶ εἶπεν χουσι πρὸς αβεσσαλωμ ζήτω ὁ

βασιλεύς

17 καὶ εἶπεν αβεσσαλωμ πρὸς χουσὶ τοῦτο τὸ ἔλεός σου μετὰ τοῦ ἐταίρου σου ὥνα τί οὐκ ἀπῆλθες μετὰ τοῦ ἐταίρου σου

18 καὶ εἶπεν χουσὶ πρὸς αβεσσαλωμ οὐχὶ ἀλλὰ κατόπισθεν οὗ ἐξελέξατο κύριος καὶ ὁ λαὸς οὗτος καὶ πᾶς ἀνὴρ ισραηλ αὐτῷ ἔσομαι καὶ μετ' αὐτοῦ καθήσομαι

19 καὶ τὸ δεύτερον τίνι ἐγὼ δουλεύσω οὐχὶ ἐνώπιον τοῦ νίοῦ αὐτοῦ καθάπερ ἐδούλευσα ἐνώπιον τοῦ πατρός σου οὕτως ἔσομαι ἐνώπιόν σου

20 καὶ εἶπεν αβεσσαλωμ πρὸς αχιτοφελ φέρετε ἑαυτοῖς βουλὴν τί ποιήσωμεν

21 καὶ εἶπεν αχιτοφελ πρὸς αβεσσαλωμ εἴσελθε πρὸς τὰς παλλακὰς τοῦ πατρός σου ἃς κατέλιπεν φυλάσσειν τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἀκούσεται πᾶς ισραηλ ὅτι κατήσχυνας τὸν πατέρα σου καὶ ἐνισχύσουσιν αἱ χεῖρες πάντων τῶν μετὰ σοῦ

22 καὶ ἔπηξαν τὴν σκηνὴν τῷ αβεσσαλωμ ἐπὶ τὸ δῶμα καὶ εἰσῆλθεν αβεσσαλωμ πρὸς τὰς παλλακὰς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ὅφθαλμοὺς παντὸς ισραηλ

23 καὶ ἡ βουλὴ αχιτοφελ ἦν ἐβουλεύσατο ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρώταις δὲ τρόπον ἐπερωτήσῃ ἐν λόγῳ τοῦ θεοῦ οὕτως πᾶσα ἡ βουλὴ τοῦ αχιτοφελ καὶ γε τῷ δαυιδ καὶ γε τῷ αβεσσαλωμ